Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ergänzungen zu einem Brevier, lat. - Cod. Donaueschingen 273

Südwestdeutschland / Oberrhein (Dominikanerinnenkloster, Colmar Unterlinden?), [3. Drittel 15. Jh.]

Antonius <Abbas>

urn:nbn:de:bsz:31-6636

Visual Library

tius irrogauit filiā eius ī uasi et sic ei
cis me de te statī exiuit ab ea uidentib; cūc
tis q̄ aderant quasi auis nigerrima.
His itaq; gestis pater puelle lc̄o ix
sc̄o uiro plurima dona dedit que
paupib; distribuit. Sigibertus etiam
rex audiens qd̄ factū fuit iussit ut lo
cū quē in colebat auctoritate regia ob
tineret. Auri quoq; libras duas et
argēti totidē cum epistola cōfessionis
iam dicto uiro dei destinauit se sacris
eius cōmendans orōnib;. Guntzoni
etiā duci p̄cepit ut eū in cunctis pro
moueret. Tu. In festo sc̄i antonii lc̄o p̄
Beatus anthonius in domo paren
tū nobiliū xp̄ianor ī egipto enu
tritus post eor obitū ī etate uiginti

i amor die quadā more solito eccle
siā est ingressus et audiens illud e
wangelicū legi Si vis pfectus ēē va
de et vende oīa que habes et da pau
pib; et habebis thesaurū in celo et
veni seqre me mox impleuit et ui
tam heremitam duxit :· Lco ij

H ic memoriā plibris habebat fre
quenter orabat manib; suis o
pabatur et opis sui mercedē accepto
pcio panes egētib; largiebat Si quē
in religionis studio vigilantē copi
geret pcedens ut apis prudentissia
querebat Et oīb; obediens ppas sin
gulor grās hauriebat Et ita faci
ebat ut cū oīb; gliante iret oīb; ta
men carus esset Vnde et cū vicini

I dei colam nuncupabant Cū. lcō iij
In heremo q̄uoq; tanta dyabolica in
vndantis temptamēta occulta et ap
ta sustinuit ut nullus ambigeret qn
anthonius contra dyabolū dimicaret
Nam cū ante anthoniū dyabolus in
forma pueri nigri pstratus se victū z
fessus eēt eo q anthoni spm fornica
cionis virtute fidei et abstinencie su
passet pstmodū cū tumulo latitātem
multitudo demonū ita cede varia la
cerauit q minister ei devilla veniēs
cū quasi mortuū ppriis humeris ad
ville hospiciū deportauit Q° audito
vicini cōuenerūt et cū post planctū
funeris media iam nocte dormierēt
anthoni subito reuiuiscēs vocato

ministro se in silencio adtumulū de
deportari Tu autem dn̄e lco viij
Cumqȝ ex pori uulnerū dolore pstratus
cū exanimi virtute ad cōflictū demo
nes puocasset statī illis ī uarias fera
rū formas ī mutatis ac eorū dentibȝ
cornibȝ et unguibȝ laceratus subito
radius quidam lucis tenebras et de
mones effugauit statimqȝ sanatus
xp̄m p̄sentem intelligens dixit Ubi
eras ihū bone ubi eras quare a pn
cipio nō affuisti ut curasses uulnera
mea Et uox ad eū anthoni īquit hic
erā sed expectabā uidere certamē
tuū Nunc autē qȝ viriliter dimica
sti ī toto orbe te faciā noīari lco v
Huic dyabolus aliqn̄do ī tanta p

teritate aparuit q quodam capite ce
lum tangens quereti quis esset Sathan
se esse respondit et addidit Cur me
i frustra sic in pugnant monachi Cur
in omnis xpiani maledicunt Cui antho
nius iuste q de hoc faciunt tuis eum fre
quenter molestantur i sidus At ille
Nichil ego facio ipsi se i vicem turbant Nam
ego nichili factus sum vbique enim xpc
regnat vbique xpi nomen psonat Sta
tim anthonius deo gras reddidit velut + ille
fumus euanuit Cum autem lco vi
Tanti autem feruoris erat q cum
maximianus i pator xpianos
occideret ipse mires seqbatur ut cum
eis martir fieri mereretur et uehemen
ter tristabatur eo q sibi martirium

nō dabatur p̄ xp̄o Ipſe tamē amar
tirū̄ veſtigiis non receſſit ſet mul
tis modis corp' affliciens Unde dū
ī heremo tedio afficeretur dixit dn̄e no
lo ſaluus fieri et nō ꝑmittunt me
cogitaciones mee Et ſurgens exi
uit foras et vidit quendam ſeden
tē et opantē deinde ſurgentē et orā
tē erat enī angel' dn̄i et dix' ei ſic
fac et ſaluus eris Tu autē vij
Cum autē ad alterū heremū
diſceſſiſſet ī quo diuiſas demo
nū ī ſidias ſuſtinuiſſet rogatus a
fratribꝫ ut eos ī viſere dignaretur
deficientibꝫ ſiti cōmitibꝫ fontē
ꝑduxit et ſic refectio ſociis admo
nachos q̄ ſe ī vitauant let' uenit ;

Quadā hora in die ·s· nona añ lc° viij
cibū ab angelis raptus cū demo
nes transitū p̄hiberent et contra eū
pctā a natiuitatis exordio replicarēt
ſ; in p̄batiōe deficerēt liber cū ange
lis ascendit ſ; statim in ſe rediens
eo rursū quo fuerat ſe ī venit·

Quadam vice dum ī ſpū rapt'
esset totū mūdū laqueis ſe ſe
ī vicē connectentibz plenū vidit Q'
exclamans ait O quis istos eua
det laqueos Et audiuit vocē dicē
tem ſibi humilitas Multa quoqꝫ
et alia miracula fecit et ī discretiōe
ſpirituū gratiā magnā habens Tā
tē anno vite ſue centeſimo q̇nto
moriens et deosculans fratres in pa

ce quieuit. Tu autem. In festo sancti ignacii

Ignatius beati iohannis ewangeliste li
discipulus et antiochenus episcopus fuit. Qui
cum diu pro pace ecclesie orasset traiano im
peratori de victoria redeunti et christianis
mortem minanti occurrit et libere se
christianum esse asseruit. Quem traianus
ferro vinctum romam duci precepit tra
dendus ibidem bestiis deuorandum.
Cum ergo romam venisset et ante tra
ianum. Ignaci cur antiochiam rebellare
facis et ad deum christianorum conuertis.
Cui Ignatius. Nec diis tuis sacri
fico nec etiam dignitatem affecto. De
me quidquid volueris poteris facere sed
nullatenus me mutabis. Traianus
dixit. Plumbatis scapulas ei tundite